

Про дівчинку, яка усього боялась

Наталя Забіла

Вечоріє. Сутеніє.

А в кімнаті на вікні

Щось у темряві біліє —

Мабуть, яблучка смачні!

Мама яблучка купила,

Щоб Марійка їх поїла,

Щоб Марієчка мала

Здоровенькою була.

Гарні яблучка, помиті,

І солодкі, й соковиті.

Чом їх дівчинка не їсть?

Хто на це нам відповість?

А Марійка в цю хвилинку

Заглядає у щілинку —

Хоче яблучок вона,

Тільки темрява страшна!

— Може, там шкребеться мишка?

Може, вовк сидить під ліжком?

Може, там заліз під стіл

Гострозубий крокодил?

У дитячому садку

Є акваріум в кутку,

А в акваріумі рибки

Миготять туди-сюди,

І на всіх вони крізь шибку

Поглядають із води.

Є в садку ще й цуценятко,

Є ласкаве кошенятко,

А надворі є кролі,

Волохаті та малі.

Дітвора в садочок прийде

І біжить в живий куток,

А Марійка не підійде

До звіряток ні на крок.

Бо вона боїться всіх —

Навіть рибок золотих!

— Цуценья куснути може,
Кошенья дряпнути може,
А кролята — гризуни,
Погризуть мене вони!
— Ой Марійко-чудасійко,
Боягузка ти мала!
І чого це ти, Марійко,
Всіх боятись почала?

Через кладку по порядку
Діти йдуть в зелений ліс.
Під ялинками стежинки,
Наче змійки, повились.

А Марійка невеличка
Все стоїть на бережку:
Страшно йти на той бік річки
Через кладочку хитку.
— Ну, давай, Марійко, ручку,
Ми без тебе не підем.
Ми Марійку-чудасійку
Через кладку проведем!
Не лякайся, не спиняйся,
Ти ж у лісі не сама,
І страшного тут нічого
Між деревами нема.

Збіглись весело малята:
— Нумо в схованки гуляти!
За дерева, під кущі
Поховаймося мерщій!

І Марійка теж несміло
Заховалась за пеньок.
От присіла — й зацімліла:
За пеньком сидить звірок!
Звір страшний та волохатий,
Довговусий і вухатий
Під галузкою сидить,

Жовтим листям шарудить.
Затремтіло тут дівчатко,
Наполохане, бліде...
А налякане зайчатко
Тільки вухами пряде.
Ворухнулася галузка...
Боягузка як гукне!
А зайчатко без оглядки
Як стрибне та дремене!!!

Тут надбігли зразу й діти.
— Що тут сталося?
— Що за крик?
— Ой, рятуйте! Звір сердитий!
— Де ж той звір?
— Та він утік!..

Ну й сміялись потім добре
Всі малята в дитсадку,
Що зустрілись два "хоробрі",
Два "сміливці" у ліску!

На подвір'ї в дитсадочку
Зозуляста ходить квочка.
А за квочкою підряд
Ходить семеро курчат.
В них такі маленькі ніжки,
В них м'якесенький пушок,
І Марієчка нітрішки
Не боїться цих пташок.
З ними грається охоче,
Їх годує щоразу,
Тільки щоб сердита квочка
Не ходила поблизу!

— Ціп-ціп-ціп, мої пухнасті,
Ви клубочки пухові!
Обережно, щоб не впасти,
Не заплутатись в траві!

Та зненацька щось велике

Шугонуло з неба в сад —
Лютий, хижий птах шуліка
Налітає на курчат!

А Марійка-боягузка
Як ухопить камінець!
Та як кинеться назустріч
До шуліки навпростець!

Налякалась хижа птаха,
Підлетіла вище даху!
А курчатка всі до квочки
Покотились, мов клубочки,
Мов клубочки пухові —
Всі здорові та живі!

— Ну й Марійка!
От так диво!
От яка вона смілива!
Та яка ж небоязка —
Налякала хижака!

А коли їй хижа птиця
Стала зовсім не страшна —
Вже вона не побоїться
Ні крилятка-гризуна,
Ні меткого цуценятка,
Ні малого кошенятка,
Ані рибок золотих,
Ані зайчиків прудких!
Буде завжди скрізь гуляти,
За собою всіх водить
І до темної кімнати
Буде сміливо ходить!